

ความเชื่ออำนาจควบคุม การสนับสนุนทางสังคม ความมุ่งมั่นในตนเอง และการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาเขตบางเขน

Locus of Control, Social Support, Self - Determination, and Self - Directed Learning of Students at Kasetsart University, Bangkhen Campus

นิรันดร์รัตน์ สิงห์ธนะ (Nirunrat Singtana)¹* ดร.งามลมัย ผิวเหลือง (Dr.Ngamlamai Piolueang)**

(Received: November 19, 2019; Revised: February 25, 2020; Accepted: March 6, 2020)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความเชื่ออำนาจควบคุม การสนับสนุนทางสังคม ความมุ่งมั่นในตนเอง และการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิต 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ความเชื่ออำนาจควบคุม การสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อความมุ่งมั่นในตนเองของนิสิต 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ความเชื่ออำนาจควบคุม การสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิต 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งมั่นในตนเองกับการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 703 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า 1) ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ มีอิทธิพลทางบวกต่อความมุ่งมั่นในตนเอง และสามารถอธิบายร่วมกันได้ร้อยละ 55.0 ($R^2 = .550$) 2) ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ มีอิทธิพลทางบวกต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเอง และสามารถอธิบายร่วมกันได้ ร้อยละ 52.2 ($R^2 = .522$) 3) ความมุ่งมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และมีค่าสหสัมพันธ์ 87.2

ABSTRACT

The objectives of this study were the following 1) to study the personal factors, locus of control, social support, self-determination and self-directed learning of students, 2) to study the influence of personal factors, locus of control and social support on self-determination of students, 3) to study the influence of the personal factors, locus of control, and social support on self-directed learning of students, and 4) to study the relationship between self-determination and self-directed learning of students. The data were collected from 703 students at Kasetsart University, Bangkhen Campus by using questionnaires, The results were as following: 1) The level of internal locus of control, social support, self-determination, self-directed learning were at the rather high level and external of control were at moderate level. 2) The internal locus of control, the social support in emotion support, the social support in information

¹Corresponding author: ninoey30@gmail.com

*นิสิต หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

support, and the social support in instrumental support had positively influenced on self-determination of students and those of factors could explain it at 55.0 percents ($R^2 = .550$) 3) The internal locus of control, the social support in emotion support, the social support in appraisal and the social support in instrumental support had positively influenced on self-directed learning of students and those of factors could explain it at 52.2 percents. ($R^2 = .522$) 4) Self-determination had highly correlated with self-directed learning with statistic signification at the level of 0.01 and the correlation coefficient was 87.2.

คำสำคัญ: ความมุ่งมั่นในตนเอง การเรียนรู้โดยการนำตนเอง

Keywords: Self - determination, Self - directed Learning

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม และการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ การศึกษาเป็นการเกี่ยวพันให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ดังที่แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 ปี พ.ศ. 2560-2564 มียุทธศาสตร์ที่กำหนดเป้าหมายหลักเพื่อให้คุณภาพการศึกษาของไทยดีขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เพื่อให้คนไทยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง [1] ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการศึกษาและต้องการส่งเสริมให้นิสิตมีใจรัก การเรียนรู้และมุ่งมั่นพยายามในการทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้มีจิตประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา และการทำงานในอนาคต จึงสนใจตัวแปรที่จะช่วยเพิ่มทักษะต่าง ๆ ให้แก่นิสิต ส่งเสริมแรงจูงใจให้นิสิตมีความพยายามในการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ จากการศึกษาผู้วิจัยสนใจตัวแปรความมุ่งมั่น (Determination) และการเรียนรู้โดยการนำตนเอง สำหรับความมุ่งมั่น (Determination) หมายถึง ความตั้งใจ ความอดทน ความวิริยะอุตสาหะ มุ่งผลสัมฤทธิ์ [2] โดยความมุ่งมั่นในตนเองยังเป็นตัวแปรที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ สำนึกดี (Integrity) มุ่งมั่น (Determination) สร้างสรรค์ (Knowledge Creation) สามัคคี (Unity) จึงเป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยคิดว่ามีประโยชน์ทั้งตัวนิสิตและมหาวิทยาลัย ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยหาข้อมูลแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ของความมุ่งมั่น พบว่าสอดคล้องกับทฤษฎีความมุ่งมั่นในตนเอง (Self - determination) ที่มีนักวิจัยหลายคนสร้างทฤษฎีไว้ ผู้วิจัยจึงใช้คำว่าความมุ่งมั่นในตนเอง (Self - determination) เป็นตัวแปรในการศึกษา ส่วนการเรียนรู้โดยการนำตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนคิดริเริ่มการเรียน หาแหล่งความรู้ กำหนดเป้าหมายและสื่อการเรียน เลือกใช้ยุทธวิธีการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง [3] จึงเป็นตัวแปรที่ผู้วิจัยเห็นว่าหากนิสิตมีการเรียนรู้โดยการนำตนเองแล้ว นิสิตจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และช่วยให้มีจิตประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากการเรียนรู้โดยการนำตนเองนี้ให้ความสำคัญกับการที่บุคคลสามารถเป็นผู้เรียนรู้ได้อย่างอิสระ [4] ซึ่งคล้ายกับแนวคิดความมุ่งมั่นในตนเองของ Ryan and Deci [5] ที่อธิบายว่าความมุ่งมั่นในตนเองประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความต้องการมีอิสระ ความต้องการมีความสามารถ ความต้องการความสัมพันธ์ ผู้วิจัยจึงคิดว่าความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเองน่าจะมีความสัมพันธ์กัน และเพื่อเป็นการส่งเสริมความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเอง ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรทั้งสองตัวนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยความเชื่ออำนาจควบคุม และการสนับสนุนทางสังคม

ความเชื่ออำนาจควบคุมเป็นตัวแปรหนึ่งที่อธิบายเกี่ยวกับการรับรู้ ความเชื่อของบุคคลว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับชีวิตของตนเองนั้นมาจากพฤติกรรมของตนเองหรือจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยความ

เชื่ออำนาจควบคุมแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ ความเชื่ออำนาจภายในตน และความเชื่ออำนาจภายนอกตน ความเชื่ออำนาจภายในตน (Internal Locus of Control) หมายถึง ความเชื่อหรือการรับรู้ของบุคคลว่าเหตุการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาจากการกระทำ ความสามารถ หรือความพยายามของบุคคลเอง และตนเองสามารถควบคุมเหตุการณ์และสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้ และความเชื่ออำนาจภายนอกตน (External Locus of Control) หมายถึง ความเชื่อหรือการรับรู้ของบุคคลว่าเหตุการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาจากอิทธิพลบุคคลอื่น สภาพแวดล้อม โชคชะตา หรือความบังเอิญ ซึ่งตนเองไม่สามารถควบคุมได้ [6] ตัวแปรความเชื่ออำนาจควบคุมน่าจะมีผลต่อความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเอง เนื่องจากในด้านความเชื่ออำนาจภายในตนทำให้บุคคลมีความเชื่อที่มีแนวโน้มประสบความสำเร็จ จึงน่าจะมีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเอง ดังที่ Garrison [7] อธิบายว่า การเรียนรู้โดยการนำตนเองต้องอาศัยความตั้งใจในการเริ่มต้น ความพยายามตั้งมั่นในการเป็นผู้เรียนรู้ และความตั้งใจที่จะผ่านภารกิจไปจนจบเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเอง เพราะการที่บุคคลได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น เช่น ครอบครัว เพื่อน อาจารย์ และมหาวิทยาลัย ทำให้นิสิตมีกำลังใจ มีการรับรู้ตนเอง และอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ และทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะสร้างเป้าหมายของตนเอง ดังที่ Brockett and Hiemstra [8] ได้อธิบายว่า การเรียนรู้โดยการนำตนเองอย่างประสบความสำเร็จ ผู้อำนวยความสะดวกต้องช่วยเป็นที่ปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิด เป็นแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน จากที่ได้กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเอง และศึกษาความสัมพันธ์ของความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

นิสิตคือผู้ที่กำลังก้าวออกไปทำงานในอนาคต เป็นบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาสังคม อีกทั้งเป็นหนึ่งในกำลังของประเทศชาติที่จะช่วยพัฒนาและสร้างสรรค์สังคมให้เจริญงอกงามด้วยสติปัญญาที่ได้สั่งสมมา ดังนั้นการส่งเสริมให้นิสิตมีความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนทางสังคม ความมุ่งมั่นและการเรียนรู้โดยการนำตนเอง จะช่วยพัฒนานิสิตให้มีเป็นบุคคลที่มีความพร้อมในการพัฒนาสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเชื่ออำนาจควบคุม การสนับสนุนทางสังคม ความมุ่งมั่นในตนเอง และการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ความเชื่ออำนาจควบคุม การสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อความมุ่งมั่นในตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ความเชื่ออำนาจควบคุม การสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งมั่นในตนเองกับการเรียนรู้โดยการนำตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

- 1) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน ความเชื่ออำนาจภายในตน ความเชื่ออำนาจภายนอกตน 2) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุน

ทางด้านเครื่องมือ 3) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในตนเอง ซึ่งแบ่งเป็น 7 ด้าน คือ ทักษะการสร้างทางเลือก ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ไขปัญหา ทักษะการตั้งเป้าหมาย ทักษะการสนับสนุนตนเอง ทักษะการกำกับตนเอง ทักษะการตระหนักตน 4) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ การจัดการตนเอง การตรวจสอบตนเอง การปรับตนเอง

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งสิ้น 27,514 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 2 สิงหาคม 2561) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 703 คน

ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง ได้คำนวณหากลุ่มตัวอย่าง จากกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดยใช้โปรแกรม Power analysis and Sample Size (Pass) คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 โดยใช้สถิติ Regression Analysis ได้จำนวนกลุ่มคนตัวอย่างทั้งสิ้น 703 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง ทำโดยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากกลุ่มคณะของนิสิต จำนวน 3 กลุ่ม คือกลุ่มวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิทยาศาสตร์ประยุกต์ กลุ่มสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ และในแต่ละกลุ่มคณะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ดังที่จะแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

กลุ่มคณะ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์	2,886	74
1.1 คณะวิทยาศาสตร์	2,886	74
2. กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์	12,457	318
2.1 คณะเกษตร	1,483	38
2.2 คณะประมง	1,140	29
2.3 คณะวนศาสตร์	1,293	33
2.4 คณะวิศวกรรมศาสตร์	4,866	124
2.5 คณะสัตวแพทย์	381	10
2.6 คณะสถาปัตยกรรม	532	14
2.7 คณะอุตสาหกรรมเกษตร	1,768	45
2.8 คณะเทคนิคสัตวแพทย์	621	16
2.9 คณะสิ่งแวดล้อม	403	11
3. กลุ่มคณะสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์	12,171	311
3.1 คณะบริหารธุรกิจ	2,357	60
3.2 คณะมนุษยศาสตร์	2,436	62
3.3 คณะศึกษาศาสตร์	937	24
3.4 คณะเศรษฐศาสตร์	3,467	88
3.5 คณะสังคมศาสตร์	2,974	76
รวม	27,514	703

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งเป็น 5 ตอน

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต มีจำนวนข้อคำถาม 8 คำถาม ประกอบด้วย เพศ ภาควิชาการ เรียน ชั้นปีการศึกษา กลุ่มคณะ สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพบิดา อาชีพมารดา ภูมิลำเนา
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจควบคุมสร้างขึ้นจากแนวคิดของ Rotter (1996) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ต่ำ ก่อนข้างต่ำ ปานกลาง ก่อนข้างสูง สูง และมีค่าความเชื่อมั่น .869
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความการสนับสนุนทางสังคม สร้างขึ้นจากแนวคิดของ House (1981) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ต่ำ ก่อนข้างต่ำ ปานกลาง ก่อนข้างสูง สูงค่า และมีความเชื่อมั่น .845
4. แบบสอบถามเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในตนเอง สร้างขึ้นจากการรวบรวมองค์ประกอบ Walter, Johnson and Schomberg (2009) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ต่ำ ก่อนข้างต่ำ ปานกลาง ก่อนข้างสูง สูง และมีค่าความเชื่อมั่น .983
5. แบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง สร้างขึ้นจากแนวคิดของ Costa and Kallick (2004) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ต่ำ ก่อนข้างต่ำ ปานกลาง ก่อนข้างสูง สูง และมีค่าความเชื่อมั่น .960

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอจำนวนนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2561
2. แจกแบบสอบถามในเดือนตุลาคม 2561 ถึง เดือนพฤศจิกายน 2561 โดยให้นิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองได้ ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามได้จำนวนทั้งหมด 703 ชุด
3. นำบันทึกข้อมูล (Data Entry) ลงใน โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษาพบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 58.0) และเป็นเพศชาย (ร้อยละ 42) ส่วนใหญ่ศึกษาชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 30.0) และชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 6 และชั้นปีที่ 5 (ร้อยละ 26.4, ร้อยละ 25.3, ร้อยละ 17.9, ร้อยละ 0.3 และร้อยละ 0.1 ตามลำดับ) ศึกษาภาควิชาการ เรียนปกติ (ร้อยละ 73.1) และศึกษาในกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (ร้อยละ 45.2) มีสถานภาพสมรสบิดาและมารดาอยู่ร่วมกัน (ร้อยละ 79.2) โดยอาชีพบิดาที่ทำมากที่สุดคือราชการหรือพนักงานบริษัท (ร้อยละ 42.2) โดยอาชีพมารดาที่ทำมากที่สุดคือธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย (ร้อยละ 36.7) อยู่ภูมิลำเนากรุงเทพและปริมณฑลมากที่สุดคือ (ร้อยละ 56.5) โดยนิสิตมีระดับความเชื่อภายในตนเองอยู่ในระดับก่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 4.00) ความเชื่อภายนอกตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.84) การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ อยู่ในระดับก่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.93) การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินอยู่ในระดับก่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.94) การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับก่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.79) การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมืออยู่ในระดับก่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.73) ทักษะการสร้างทางเลือกอยู่ในระดับก่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.91) ทักษะการตัดสินใจอยู่ในระดับก่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.98) ทักษะการแก้ปัญหาอยู่ในระดับ

ค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.90) ทักษะการตั้งเป้าหมายอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.91) ทักษะการสนับสนุนตัวเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.75) ทักษะการกำกับตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.85) ทักษะการตระหนักรู้ตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 4.05) การจัดการตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.89) การตรวจสอบตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 4.00) การปรับตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 3.94)

2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จะต้องมีการทดสอบความเป็นอิสระกันของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาซึ่งจากการทดสอบพบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กันไม่เกิน .80 ทำให้สามารถใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในตนเอง ดังที่แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในตนเอง

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.
1. ความเชื่ออำนาจภายในตน	.486	.027	.506	17.839	.000
2. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์	.125	.035	.145	3.555	.000
3. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร	.163	.031	.189	5.302	.000
4. การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ	.077	.029	.098	2.623	.009
ค่าคงที่ (a)	.557				

R=0.500, R²=0.550, R²_{adj}=0.547, F=6.822, P-value=0.05

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในตนเองโดยรวมของนิสิต ด้วยวิธี Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise พบว่ามีตัวแปรอิสระ 4 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์ความมุ่งมั่นในตนเองโดยรวมของนิสิต ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 55.0 (R² = 0.550) โดยพบว่า ตัวแปรจำนวน 4 ตัว ที่สามารถพยากรณ์ ได้แก่ ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลทางบวกต่อความมุ่งมั่นในตนเองโดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ มีอิทธิพลทางบวกต่อความมุ่งมั่นในตนเองโดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในความมุ่งมั่นในตนเองได้ดีที่สุดเมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐาน (Beta) คือ ความเชื่ออำนาจภายในตน (.486) การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (.126) การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร (.163) การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ (.077) ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จะต้องมีการทดสอบความเป็นอิสระกันของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาซึ่งจากการทดสอบพบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กันไม่เกิน .80 ทำให้สามารถใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเอง ดังที่แสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเอง

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig
1. ความเชื่ออำนาจภายในตน	.500	.030	.499	16.998	.000
2. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์	.205	.034	.227	5.985	.000
3. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน	.102	.035	.110	2.862	.004
4. การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ	.057	.028	.069	2.009	.045
ค่าคงที่ (a)	.528				

R=0.722, R²=0.522, R²_{adj}=0.519, F=4.038, P-value=0.05

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเองโดยรวมของนิสิต ด้วยวิธี Mutiple Regression Analysis แบบ Stepwise พบว่ามีตัวแปรอิสระ 4 ตัว สามารถร่วมกันพยากรณ์การเรียนรู้โดยการนำตนเองโดยรวมของนิสิต ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 52.2 ($R^2 = 0.522$) โดยพบว่า ตัวแปรจำนวน 4 ตัว ที่สามารถพยากรณ์ ได้แก่ ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเองโดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลทางบวกต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเองโดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ มีอิทธิพลทางบวกต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเองโดยรวมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในการเรียนรู้โดยการนำตนเองได้ดีที่สุดเมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐาน (Beta) คือ ความเชื่ออำนาจภายในตน (.500) การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ (.205) การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน (.102) การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ (.057) ตามลำดับ

4. ผลของการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรตามที่สัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือความมุ่งมั่นในตนเองกับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง ในตารางที่ 3 พบว่า ความมุ่งมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างตัวแปรความมุ่งมั่นในตนเองกับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง

	การจัดการ ตนเอง	การตรวจสอบ ตนเอง	การปรับตนเอง	การเรียนรู้โดยการนำ ตนเองโดยรวม
ทักษะการสร้างทางเลือก	.541**	.503**	.518**	.566**
ทักษะการตัดสินใจ	.699**	.680**	.626**	.725**
ทักษะการแก้ปัญหา	.777**	.727**	.687**	.799**
ทักษะการตั้งเป้าหมาย	.799**	.718**	.678**	.800**
ตารางที่ 4 (ต่อ)				
	การจัดการ ตนเอง	การตรวจสอบ ตนเอง	การปรับตนเอง	การเรียนรู้โดยการนำ ตนเองโดยรวม
ทักษะการสนับสนุนตนเอง	.648**	.584**	.614**	.673**
ทักษะการกำกับตนเอง	.796**	.721**	.675**	.799**
ทักษะการตระหนักรู้ตนเอง	.699**	.658**	.586**	.703**
ความมุ่งมั่นในตนเองโดยรวม	.853**	.790**	.755**	.872**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลของการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรตามที่สัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ความมุ่งมั่นในตนเองกับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง ในตารางที่ 4 พบว่า ความมุ่งมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้โดยการนำตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ของความมุ่งมั่นในตนเองโดยรวมกับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง 87.2

สรุปและการอภิปรายผล

1. ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูล ข่าวสาร และการสนับสนุนทางสังคมด้านการเครื่องมือ ร่วมกันพยากรณ์ความมุ่งมั่นในตนเอง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 55.0 ($R^2 = 0.550$)

ความเชื่ออำนาจภายในตน มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในตนเองอยู่ในระดับสูง หมายถึงการที่นิสิตมีความเชื่อภายในตนสูงจะทำให้มีนิสิตมีความมุ่งมั่นในตนเองสูงขึ้นเช่นเดียวกัน เพราะความเชื่ออำนาจภายในตนคือการที่นิสิตเชื่อในผลลัพธ์ที่เกิดในชีวิตมาจากการกระทำของตนเอง นิสิตจึงมีความพยายาม มุ่งมั่น ในการทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อผลลัพธ์ที่ดีกับตนเอง ดังที่ Baron and Greenberge [9] อธิบายว่า ยังมีมีความเชื่อภายในตนมาก ยังมีแนวโน้มที่จะรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและผลของการปฏิบัติงาน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการจูงใจในการทำงานและผลของการปฏิบัติงาน และที่ Rotter [6] สรุปว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตนมีลักษณะมีความกระตือรือร้นจะส่งผลดีต่อการกระทำในอนาคต เห็นคุณค่าผลของความพยายาม และค่านึงความสามารถของตนเอง

การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ มีอิทธิพลทางบวกต่อความมุ่งมั่นในตนเองสูงกว่าด้านอื่น แสดงให้เห็นว่าหากนิสิตได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์สูงจะทำให้มีความมุ่งมั่นในตนเองสูงขึ้นเช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้เห็นว่าอารมณ์เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการตั้งเป้าหมาย เพราะทำให้นิสิตมีความพยายามทำตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้นิสิตมีความพยายามในการทำงานจากการได้รับกำลังใจทั้งจากครอบครัว เพื่อน และทางมหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้เกิดความมุ่งมั่นในตนเอง สอดคล้องกับ Mehrabian [10] อธิบายว่า อารมณ์มีแนวโน้มต่อการประสบความสำเร็จและการกำหนดเป้าหมาย บุคคลที่มีอารมณ์ที่ดีจะมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ มีเป้าหมาย และรู้จักยึดมั่นต่อแผนการที่จะนำไปสู่เป้าหมาย

การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลทางบวกต่อความมุ่งมั่นในตนเอง หมายถึง หากนิสิตได้รับการสนับสนุนทางข้อมูลข่าวสารสูงจะทำให้มีความมุ่งมั่นในตนเองสูงขึ้นเช่นเดียวกัน เพราะการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารจะทำให้นิสิตเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้ง่ายในการที่นิสิตสนใจทำสิ่งต่าง ๆ เช่น การสนใจเรียน หากนิสิตได้รับข้อมูลความรู้ที่เข้าถึงง่าย การมีบุคคลช่วยเหลือให้นิสิตได้รับข้อมูลและคำแนะนำ ก็ทำให้นิสิตสนใจเรียนมากขึ้น การสนับสนุนทางสังคมจะช่วยให้ นิสิตแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรืออำนวยความสะดวกในการพยายามทำตามเป้าหมายขึ้นด้วย เช่น เมื่อนิสิตมุ่งมั่นทำรายงาน แต่เกิดปัญหาแล้วได้รับคำปรึกษา คำปรึกษาที่ดีจากเพื่อน รุ่นพี่ ครู ทำให้นิสิตมีความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับที่ Brown [11] ได้อธิบายว่า การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารเป็นการได้รับคำเตือน คำปรึกษาที่สามารถนำไปแก้ไขปัญหาค่าลึงเผชิญได้

การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ มีอิทธิพลทางบวกต่อความมุ่งมั่นในตนเอง หมายถึง หากนิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือสูงจะทำให้มีความมุ่งมั่นในตนเองสูงขึ้นเช่นเดียวกัน เนื่องจาก การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือคือ การสนับสนุนสิ่งของ เวลา เงิน แรงงาน ซึ่งช่วยในการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ลดความตึงเครียด และช่วยให้ได้ทำตามแผนการที่นิสิตได้วางไว้สะดวกขึ้น ดังที่ Lakey and Cohen [12] อธิบายว่า มุมมองด้านความเครียดและการจัดการความเครียด ว่าสนับสนุนสังคมจะช่วยบุคคลในการจัดการกับความเครียดที่ส่งผลทางลบที่ทำให้บั่นทอนสุขภาพของบุคคล

2. ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ ร่วมกันพยากรณ์การเรียนรู้โดยการนำตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายได้ร้อยละ 52.2 ($R^2 = 0.522$)

ความเชื่ออำนาจภายในตนมีอิทธิพลทางบวกต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเองอยู่ในระดับสูง หมายถึง นิสิตที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนสูง จะทำให้มีการเรียนรู้ในตนเองสูงขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่า นิสิตที่จะต้องเรียนรู้โดยนำตนเองได้นั้นจะต้องอาศัยความตั้งใจ และความพยายามที่จะทำให้เป้าหมายสำเร็จจากตนเอง สอดคล้องกับที่ Garrison [7] อธิบายว่า การเรียนรู้โดยการนำตนเองต้องอาศัยความตั้งใจในการเริ่มต้น ความพยายามตั้งมั่นในการเป็นผู้เรียนรู้ และความตั้งใจที่จะผ่านภารกิจไปจนจบเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และที่ Skager [13] อธิบายว่า การเรียนรู้โดยการนำตนเองมีองค์ประกอบของการเป็นผู้มีแรงจูงใจภายใน หมายถึง มีลักษณะเป็นผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในตัวเอง สามารถเรียนรู้โดยปราศจากสิ่งกีดขวางภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่ออำนาจควบคุมที่จะเน้นความสำคัญของความพยายามจากตนเองที่ทำให้บรรลุเป้าหมายเช่นเดียวกัน ดังที่ Aiken [14] อธิบายว่า บุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนมีแรงจูงใจใฝ่ความสำเร็จสูงสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี และมีความรับผิดชอบสูง

การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเอง หมายถึง หากนิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์สูง จะทำให้มีการเรียนรู้โดยการนำตนเองสูงขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้การเรียนรู้โดยการนำตนเองจำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์ที่ดีของครอบครัวที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการแสวงหา

ความรู้ และไม่ทอดทิ้งต่อการเรียนรู้ หรือทำให้การเรียนรู้นั้นราบรื่น เช่น การที่นิสิตอยากได้ข้อมูลที่ติดต่อการเรียนรู้ และได้ไปสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา และได้คำแนะนำที่คิดนอกกรอบ และสัมพันธ์ภาพที่รักและเอาใจใส่ในนิสิต ทำให้นิสิตเกิดความต้องการในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยเสริมแรงจูงใจในตนเองด้วย ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้โดยการนำตนเองสัมฤทธิ์ผล สอดคล้องกับที่ Brockett and Hiemstra [8] ได้อธิบายว่า การเรียนรู้โดยการนำตนเองอย่างประสบความสำเร็จ ผู้อำนวยความสะดวกต้องช่วยเป็นที่ปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิด เป็นแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียน และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน

การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเอง หมายถึง หากนิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินสูง จะทำให้มีการเรียนรู้โดยการนำตนเองสูงขึ้นเช่นเดียวกัน เพราะการที่ครอบครัว เพื่อน และอาจารย์ ช่วยสนับสนุนด้านการประเมิน บอกข้อดี ข้อบกพร่องให้กับนิสิต และการประเมินนิสิต ทำให้นิสิตเรียนรู้ความต้องการ และความถนัดของตนเองซึ่งช่วยให้นิสิตมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น และแก้ไขข้อบกพร่องนั้น นิสิตจะนำการประเมินนั้นไปประเมินตนเองเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป ดังที่ สมคิด [15] ได้อธิบายว่า บุคคลที่มีลักษณะการเรียนรู้โดยการนำตนเองจะต้องเป็นแหล่งข้อมูลของตนเอง สามารถบอกได้ว่าตนเรียนอะไร รู้ว่าทักษะและข้อมูลที่ต้องการหรือจำเป็นต้องใช้มีอะไรบ้าง สามารถกำหนดเป้าหมาย วิธีเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

การสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการนำตนเอง หมายถึง หากนิสิตได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านเครื่องมือสูง จะทำให้มีการเรียนรู้โดยการนำตนเองสูงขึ้นเช่นเดียวกัน เพราะการสนับสนุนด้านเครื่องมือ เช่น การเงิน เวลา และแรงงาน จากครอบครัว เพื่อน อาจารย์ หรือจากมหาวิทยาลัย จะช่วยสนับสนุนให้นิสิตเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ เช่น การที่มหาวิทยาลัยมีหอสมุดให้นิสิตได้สืบค้นข้อมูล ทำให้นิสิตมีแหล่งเรียนรู้ในการเรียนรู้โดยการนำตนเอง สอดคล้องกับที่ Knowles [3] ได้อธิบาย ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้โดยการนำตนเองว่าการเรียนรู้โดยการนำตนเองทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบซึ่งเป็นลักษณะที่สอดคล้องกับพัฒนาการใหม่ ๆ ทางการศึกษา เช่น หลักสูตร ห้องเรียนแบบเปิด ศูนย์บริการวิชาการ การศึกษาอย่างอิสระ มหาวิทยาลัยเปิด ล้วนเน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้เอง

3. ความมุ่งมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้โดยการนำตนเอง หมายถึง นิสิตที่มีความมุ่งมั่นในตนเองจะมีการเรียนรู้โดยการนำตนเองด้วย ทั้งนี้เพราะความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเองต่างอาศัยแรงจูงใจจากภายใน นิสิตที่มีความมุ่งมั่นในตนเองมักขับเคลื่อนแรงจูงใจจากภายในตนเองในการมุ่งมั่นทำสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองชอบอย่างแท้จริง ดังที่ Teixeira, Silva, Mata, Palmeira, and Markland [16] อธิบายว่าแรงจูงใจภายใน หรือการกำกับจากแรงจูงใจภายใน คือการที่บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมเพราะพึงพอใจที่จะทำให้เกิดการทำกิจกรรมและความรู้สึกถึงความสนุกสนาน เช่นเดียวกับการเป็นผู้ที่เรียนรู้โดยการนำตนเองนั้นก็ต้องการอาศัยแรงจูงใจจากภายใน เพราะจะช่วยนิสิตมีความพยายามในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยไม่มีผู้ชี้นำ และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับที่ Skager [15] ได้อธิบายคุณลักษณะของผู้เรียนรู้โดยการนำตนเอง ต้องเป็นผู้ยอมรับตนเอง วางแผนการเรียน และมีแรงจูงใจภายใน และทั้งความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเองต้องประกอบไปด้วยการมีอิสระ หรือความต้องการมีอิสระ ผู้ที่มีความมุ่งมั่นของตนเองนั้นมีลักษณะความต้องการอิสระ ดังที่ Ryan and Deci [5] อธิบายว่าความมุ่งมั่นในตนเองประกอบด้วย ความต้องการมีอิสระ ความต้องการมีความรอด ความต้องการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งความต้องการมีอิสระหมายถึง บุคคลรู้สึกว่าได้ปฏิบัติจากสิ่งที่เลือกด้วยตนเอง และปฏิบัติเองจากประสบการณ์ที่มาจากความเชื่อใจของตนเอง รวมไปถึงความต้องการในการกระทำอย่างอิสระ เช่นเดียวกับที่การเรียนรู้โดยการนำตนเองที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบของการมีอิสระ ดังที่ Guglielmino [17] อธิบายว่าการเรียนรู้โดยการนำตนเอง คือการมีความคิด

ริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาหายาก ๆ ความต้องการในการเรียนรู้ตลอดเวลา ความชอบในการเรียนรู้ มีความคิดริเริ่มในเรื่องการทำสิ่งใหม่ ๆ เริ่มแผนการใหม่ ๆ นอกจากนี้ความมุ่งมั่นในตนเอง และการเรียนรู้โดยการนำตนเองยังต้องอาศัยการวางแผน การแก้ปัญหา การรับรู้ในตนเอง การประเมินตนเองที่เหมือนกัน ดังนั้นความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเองจึงมีความสัมพันธ์กัน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาความมุ่งมั่นในตนเองหรือการเรียนรู้โดยการนำตนเองกับประชากรอื่น ๆ เช่น นิสิตในมหาวิทยาลัยอื่น เพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปพัฒนากับประชากรกลุ่มนั้น ๆ
2. ควรศึกษาอิทธิพลอื่น ๆ ที่มีผลต่อความมุ่งมั่นในตนเองหรือการเรียนรู้โดยการนำตนเอง เช่น ปัจจัยด้านการเลี้ยงดู ปัจจัยเรื่องการคบเพื่อน สภาวะทางอารมณ์ว่ามีผลอย่างไรต่อความมุ่งมั่นในตนเองหรือการเรียนรู้โดยการนำตนเอง เพื่อเป็นการส่งเสริมความมุ่งมั่นในตนเองและการเรียนรู้โดยการนำตนเอง
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในตนเองหรือการเรียนรู้โดยการนำตนเองระหว่างกลุ่มประชากรที่ใกล้เคียงกัน เช่น นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในวิทยาเขตอื่น ๆ หรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อความมุ่งมั่นในตนเองหรือการเรียนรู้โดยการนำตนเอง

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง ดร.งามลมัย ผิวเหลือง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านมา ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ชั้นปีที่ 1-6 ที่ได้สละเวลาตอบแบบสอบถาม รวมทั้งขอขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาทุกท่านและอาจารย์พิเศษจากภายนอกที่ได้ให้ความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ ครอบครัว เพื่อนๆ และรุ่นพี่ที่ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

เอกสารอ้างอิง

1. Ministry of Education. Educational Development Plan for Ministry of Education No.12(2017-2021) [Internet]. 2015 [updated 2018 Nov 1; cited 2019 Aug 10]. Available from <https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=47194&Key=news20>. Thai.
2. Kasetsart University Council. 2554. Uniqueness and Identity of Kasetsart University [Internet]. n.d. [updated 2018 Jan 5; cited 2018 Sep 19]. Available from <https://regis.ku.ac.th/identity/index.php?desp=1>. Thai.
3. Knowles SM. Self-directed learning: A guide for learners and teachers. New York: Follett; 1975.
4. Himstra R. Self-directed learning. Oxford: Pergamon Press; 1994.
5. Ryan RM, Deci EL. Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. The American Psychological Association. 2000; 55(1): 68-78.
6. Rotter JB. Generalized expectancies for internal versus external control of Reinforcement Psychological Monographs. Journal of General and Applied. 1966; 80(1): 1-28.

7. Garrison DR. Self directed learning: Toward a comprehensive model. *Adult Education Quarterly*. 1997; 48(1): 18-29.
8. Brockett RG, Hiemstra R. *Self-direction in Learning: Perspectives in Theory*. London: Routledge; 1991.
9. Baron RA, Greenberg J. *Behavior in Organization: Understanding and Managing the Human Side of Work*. Toronto: Allyn and Bacon; 1990.
10. Mehrabian A. Beyond IQ: Broad-based measurement of individual success potential or “emotional Intelligence”. *Journal of Genetic, Social, and General Psychology Monographs*. 2000; 126(2): 133-239.
11. Brown GW. Meaning, measurement and stress of life events. In: Dohrenwend BS, Dohrenwend BP, editors. *Stressful life events: their nature and effects*. [n.p.]; 1974. p. 217-243.
12. Lakey B, Cohen S. *Social support theory and measurement*. New York: Oxford University Press; 2000.
13. Skager RW. *Lifelong education and evaluation practice*. Oxford: Pergamon Press; 1978.
14. Aiken LR. *Personality, Theories, Research, and Application*. New Jersey: prentice Hall; 1993.
15. Idsarawat S. *Reserch report about characteristic Self – directed Learning of Thai*. Bangkok: Mahidol University; 1995.
16. Teixeira PJ, Silva MN, Mata J, Palmeira AL, Markland D. Motivation, self-determination, and long-term weight control. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*. 2012; 9(1): 22.
17. Guglielmino LM. *Development of the self-directed learning readiness scale*. *Dissertation Abstracts International*. 1977; 38(11A): 6467.